

ΚΛΙΜΑ ΣΧΕΣΕΙΣ

Δείκτης 4.1 Ενδοσχολικές Σχέσεις

Περιγραφική αποτίμηση του δείκτη

Θεωρούμε μείζον σφάλμα της ομάδας που ανέπτυξε το πρόγραμμα της ΑΕΕ ότι από τον δείκτη αυτόν απέκλεισε τη διερεύνηση των σχέσεων μεταξύ των εκπαιδευτικών του σχολείου και περιορίστηκε στην αποτίμηση των σχέσεων Εκπαιδευτικών –Μαθητών και Μαθητών μεταξύ τους. Οι σχέσεις που αναπτύσσονται στο σύλλογο διδασκόντων τόσο μεταξύ των εκπαιδευτικών όσο και μεταξύ εκπαιδευτικών και διοίκησης αλλά και των μελών της διοίκησης μεταξύ τους, είναι καθοριστικές για την πορεία του σχολείου και θεωρούμε ότι δεν επιτρέπεται να μην αποτιμηθούν υπό την πίεση οποιασδήποτε σκοπιμότητας.

4.1.1. Σχέση μεταξύ Εκπαιδευτικών - Μαθητών

Οι παρατηρήσεις και η γενική εικόνα για τις σχέσεις μαθητών – εκπαιδευτικών διαμορφώθηκαν από το ερωτηματολόγιο και τις σταθμισμένες απαντήσεις του συνόλου και των δύο ομάδων, τον Ιούνιο 2014, καθώς και από την καταγραφή απόψεων 145 μαθητών, το Μάρτιο 2014.

Συγκεκριμένα, καταγράφηκαν ανώνυμα :

- οι απόψεις των μαθητών/τριών δύο τμημάτων της Β΄ τάξης [52 μαθητές/τριες] για τα θετικά και τα αρνητικά του σχολείου στους τομείς/κατηγορίες: διδασκαλία, καθηγητές, μαθητές, κτήριο,
- ένα τμήμα της Β΄ τάξης [26 μαθητές/τριες] και ένα της Γ΄ τάξης [15 μαθητές/τριες] έγραψαν ανοιχτή επιστολή προς καθηγητές/τριες,
- δύο τμήματα της Γ΄ τάξης κατέγραψαν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους για το σχολείο την επόμενη μέρα της επίδοσης βαθμών β΄ τριμήνου («Βαθμοί...η επόμενη μέρα») [52 μαθητές/τριες].

Τα συμπεράσματα είναι τα παρακάτω:

Α. Οι Εκπαιδευτικοί (Ε) βοηθούν εξωδιδασκτικά τους Μαθητές (Μ) μέσω του θεσμού του ατομικού συμβούλου, της συμμετοχής στους ομίλους, τις διδακτικές επισκέψεις και τις εκδρομές, καθώς και με τη συνδιοργάνωση ξεναγήσεων και άλλων εκπαιδευτικών, εξωδιδασκτικών δράσεων, σχετικών με ομίλους, παρακολούθηση θεατρικών παραστάσεων, μουσικών εκδηλώσεων κλπ. Στις περιστάσεις αυτές, με την πολύπλευρη προσέγγιση των δύο ομάδων (Μ-Ε), ενισχύεται η αμοιβαία εμπιστοσύνη και εκτίμηση.

Β. Οι Μ. ζητούν περισσότερη συνέπεια στην τήρηση των «κανόνων ζωής» στο σχολείο, τόσο από τη μεριά των ίδιων των Μ όσο και από τους Ε και τη Διεύθυνση. Επισημαίνουν την παραβίασή τους, κυρίως στις περιπτώσεις ατιμωρησίας ή αυστηρότατων και συχνών ποινών. Ακόμη, υπάρχει έντονη προσδοκία καλλιέργειας δημοκρατικού κλίματος στο σχολείο.

Γ. Σοβαρές διενέξεις δεν έχουν παρατηρηθεί μεταξύ Μ-Ε, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις. Οι Μ είναι αποδέκτες εκτίμησης, αποδοχής, συμπαράστασης και στήριξης ακαδημαϊκά. Όταν χρειάζεται, Μ και Ε συνεργάζονται αρμονικά.

Ωστόσο, επιζητούνται βελτιώσεις κατά περίπτωση και συνολικά, καθώς οι Μ σε σημαντικό ποσοστό επισημαίνουν ορισμένες εξαιρέσεις και προσδοκούν ότι οι σχέσεις των Μ-Ε θα πρέπει να διέπονται πάντα από αρχές δικαιοσύνης και αξιοκρατίας.

4.1.2 Σχέσεις μεταξύ μαθητών

Τα συμπεράσματα για τις σχέσεις που έχουν οι μαθητές μεταξύ τους, προκύπτουν από τις σταθμισμένες απόψεις του συνόλου των μαθητών/τριών του σχολείου και από την εμπειρία του συντάκτη ως ατομικού συμβούλου.

Η ερώτηση για το αν υπάρχουν «αντιμαχόμενες» ομάδες μεταξύ των μαθητών έχει θετική απάντηση, αφού ποσοστό 23,72% σημείωσαν ΑΡΚΕΤΑ, 14,88% ΠΟΛΥ, 13,49% ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ, ενώ ΛΙΓΟ 30,23%, και μόνο ένα 15,35% ΚΑΘΟΛΟΥ. Πιθανόν οι ομάδες αυτές να είναι παρέες μαθητών με κοινά ενδιαφέροντα, καλές επιδόσεις στα μαθήματα, φίλιες και παρέες που αναδεικνύουν το προφίλ ορισμένων μαθητών ως πιο αποδεκτών και λειτουργούν κάπως ανταγωνιστικά σε σχέση με τους υπόλοιπους. Θα χρειαστεί να δούμε και τις απαντήσεις στα υπόλοιπα ερωτήματα για να ολοκληρωθεί η εικόνα.

Για το αν υπάρχουν λεκτικές ή σωματικές βίαιες συγκρούσεις μεταξύ μαθητών, ένα ποσοστό 37,21% των μαθητών σημείωσε ΣΠΑΝΙΑ, το 24,19% ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ, ενώ ΠΟΤΕ είναι το 17,21%, ΣΥΧΝΑ το 11,16% και ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΑ το 8,37%. Το φαινόμενο αυτό είναι σπάνιο και όχι σημαντικό, τουλάχιστον για την πλειοψηφία των μαθητών, όμως υπάρχει και εκείνη η μειοψηφία που φαίνεται πως έχει δεχτεί ή και δέχεται συχνά κάποιου είδους βία ή ενόχληση. Η εμπειρία λέει πως πολλοί μαθητές δεν φανερώνουν εάν έχει συμβεί κάτι για τον εαυτό τους ή άλλους μαθητές, ενώ δεν παραδέχονται εύκολα ότι έχουν προκαλέσει οι ίδιοι τη σύγκρουση, ούτε φανερώνουν άλλους εμπλεκόμενους. Ελάχιστοι -με έντονη αίσθηση του δικαίου – θα μιλήσουν για βία - αδικία εις βάρος συμμαθητή τους και επίσης ελάχιστοι ή σπάνια θα απευθυνθούν στον καθηγητή τους εάν έχουν δεχθεί κάποιου είδους βία οι ίδιοι.

Στην ερώτηση, «αν όλοι οι μαθητές γίνονται αποδεκτοί από τους συμμαθητές τους ανεξάρτητα από καταγωγή, χαρακτηριστικά και μαθησιακές δυσκολίες» η απάντηση είναι καταφατική. Ποσοστό 25,58% ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ, 26,51% ΠΟΛΥ, 22,58% ΑΡΚΕΤΑ και πάλι εκείνες οι φωνούλες των πιο αδύναμων και όχι τόσο αποδεκτών, όσο και των ακριβοδίκαιων λένε ΛΙΓΟ σε ποσοστό 11,63% και ΚΑΘΟΛΟΥ 8,37%. Η εμπειρία λέει πως δεν είναι απαραίτητο πάντα οι άλλοι να τους «κάνουν στην άκρη», γιατί υπάρχουν παραδείγματα μαθητών που δεν συμβαδίζουν με την ομάδα, δεν επικοινωνούν με την ίδια ευκολία, έχουν διαφορετικό τρόπο αντίληψης, δράσης και συμμετοχής, ή προτιμούν για τους δικούς τους λόγους να μην εντάσσονται στο σύνολο. Ωστόσο αυτό δεν πρέπει να αποκρύπτει την όποια αδιαφορία, διαχωρισμό λόγω διαφορετικότητας ή ανταγωνισμού.

Διαφοροποιημένες κάπως είναι οι απαντήσεις στο ερώτημα «αν οι μαθητές του σχολείου βοηθούν τους νέους μαθητές να προσαρμοστούν». ΚΑΘΟΛΟΥ 6,05%, ΛΙΓΟ 18,60%, ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ 13,95%, ΠΟΛΥ 22,79%, ΑΡΚΕΤΑ 36,28%. Φαίνεται πως υπάρχει αλλά δεν είναι και η πρώτιστη ή η πιο αγαπημένη ενασχόληση των μαθητών να κάνουν τους άλλους να νιώσουν

καλύτερα στο νέο περιβάλλον και να ανταπεξέλθουν στα νέα δεδομένα, γι' αυτό όμως χρειάζεται χρόνος και προτροπή και από τους εκπαιδευτικούς για συνεργασία και ομαδικότητα.

Τέλος βλέπουμε πως τις διαφορές τους τις λύνουν κυρίως οι ίδιοι σε ποσοστό 72%, πολύ λιγότερο εμπλέκεται το 15μελές (18%), ενώ σημαντικότερη δουλειά κάνουν οι καθηγητές (35%) και οι ατομικοί σύμβουλοι (42%) και λιγότερες είναι οι περιπτώσεις που φθάνουν προς επίλυση στη διεύθυνση (28%).

4.1.3 Σχέσεις μεταξύ εκπαιδευτικών

Η επεξεργασία των απαντήσεων στις ερωτήσεις που αφορούν το κλίμα των σχέσεων μεταξύ των συναδέλφων της σχολικής μονάδας, αλλά και τις σχέσεις μεταξύ Διεύθυνσης-καθηγητών του σχολείου, αναδεικνύει μια πλούσια και αντιφατική ταυτόχρονα εικόνα. Πρόκειται για εικόνα η οποία υπογραμμίζει και τα όρια μεθοδολογιών οι οποίες επιχειρούν να σταθμίσουν/ποσοτικοποιήσουν ένα εξαιρετικά ευμετάβλητο «αντικείμενο» όπως αυτό των ανθρώπινων σχέσεων στον χώρο εργασίας, διαδικασία η οποία δεν μπορεί να προσεγγιστεί χωρίς να παρακολουθήσει κανείς τους δρώντες στην καθημερινή τους πρακτική και τον τρόπο με τον οποίο νοηματοδοτούν την όλη δραστηριότητά τους. Η μέθοδος της στάθμισης/ποσοτικοποίησης επιλέχθηκε λόγω της πίεσης χρόνου, η οποία δεν επέτρεπε την αξιοποίηση μιας περισσότερο ερμηνευτικής μεθοδολογίας, ενώ ως αντιστάθμισμα των προαναφερθέντων μειονεκτημάτων μπορεί να αναφερθεί ότι στις ερωτήσεις απάντησε το 100% των εκπαιδευτικών του σχολείου.

Η απάντηση στην οποία υπάρχει σχεδόν απόλυτη ομοφωνία είναι αυτή που αφορά την υπερβολική κόπωση την οποία συνεπάγεται η ανταπόκριση στις υποχρεώσεις του σχολείου. Ένα 96% υποστηρίζει ότι απαιτούνται πολλές ώρες, προκειμένου να ανταπεξέλθει κανείς στις υποχρεώσεις του σχολείου.

Από εκεί και πέρα, στις σχέσεις μεταξύ συναδέλφων φαίνεται να κυριαρχεί ένα αίσθημα αλληλεγγύης, καθώς και μια σημαντική αίσθηση συναίνεσης όσον αφορά τους στόχους του σχολείου. Ως προς το πρώτο σημείο, ένα ποσοστό που υπερβαίνει το 90% (με την έμφαση στο Πολύ 51%, Πάρα Πολύ 13% και Αρκετά 29%) δηλώνει ότι νιώθει πως οι συνάδελφοι τον/την ενθαρρύνουν και του/της συμπαραστέκονται. Ως προς το δεύτερο σημείο, διαπιστώνεται ότι ένα ποσοστό που ξεπερνά το 75% νιώθει ότι υπάρχει συναίνεση στους στόχους της σχολικής μονάδας. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, ένα ποσοστό που υπερβαίνει οριακά το 50% (Αρκετά 38% και Πολύ 13%) θεωρεί ότι ο Σύλλογος Διδασκόντων είναι χωρισμένος σε υποομάδες οι οποίες δεν συνεργάζονται μεταξύ τους. Ότι αυτό δεν ισχύει Καθόλου, το υποστηρίζει μόνο ένα 9,7%, ενώ ότι ισχύει Λίγο το υποστηρίζει ένα σχεδόν 39%. Το μετριοπαθέστερο συμπέρασμα που μπορεί να συναχθεί από αυτά είναι ότι οι αξίες της αλληλεγγύης/συμπαραστάσης και αυτή της συνεργασίας βρίσκονται σε σύγκρουση, κάτι το οποίο χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση και συζήτηση.

Στις σχέσεις μεταξύ Διεύθυνσης-καθηγητών του σχολείου εντοπίζονται επίσης, ενδιαφέροντα ευρήματα. Στο ερώτημα αν οι αποφάσεις που αφορούν το σχολείο λαμβάνονται από τη Διεύθυνση ή μια μικρή ομάδα καθηγητών ένα ποσοστό που υπερβαίνει το 90% (Πάρα Πολύ 28%, Πολύ 48%, Αρκετά 16%) απαντά θετικά. Πέρα από το ότι αυτό παραπέμπει στην αίσθηση ότι το συλ Διεύθυνσης είναι συγκεντρωτικό και οριακά αυταρχικό, η καταφατική απάντηση μπορεί να συνδυαστεί με το εύρημα του κερματισμού

του Συλλόγου σε υποομάδες που δεν συνεργάζονται μεταξύ τους. Η συγκεκριμένη αίσθηση για το στυλ Διεύθυνσης, λιγότερο έντονη, φαίνεται να ενισχύεται και από το ότι ένα ποσοστό που υπερβαίνει οριακά το 60% δηλώνει ότι χρειάζεται να απευθύνεται για μια τελική απάντηση ακόμη και για τα πιο ασήμαντα ζητήματα στη Διεύθυνση (Πολύ-Πάρα Πολύ 20%, Αρκετά 41%), ενώ ένα ποσοστό της τάξης του 25% έχει την ίδια αίσθηση αλλά σε μικρότερο βαθμό (Λίγο). Την ίδια στιγμή, το 75% (Αρκετά 35,5%, Πολύ 35,5%, Πάρα Πολύ 3,3%) δηλώνει ότι η Διεύθυνση λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις των καθηγητών του σχολείου, ένα 85% (Πάρα Πολύ 23%, Πολύ 32%, Αρκετά 29%) ότι έχει άνεση στην επικοινωνία μαζί της. Επίσης, ένα ποσοστό που προσεγγίζει το 45% δηλώνει ότι αναλαμβάνει πρωτοβουλίες χωρίς απαραίτητα την έγκριση/ενημέρωση της Διεύθυνσης (Αρκετά 32%, Πολύ 6,5%, Πάρα Πολύ 6,5 %), ενώ ότι αυτό δεν συμβαίνει καθόλου ή συμβαίνει Λίγο προσεγγίζει το 55% (19% και 35,5% αντίστοιχα). Έτσι, προκύπτει μια μικτή εικόνα, όπου στοιχεία του συγκεντρωτικού και του μετασηματιστικού Διεύθυνσης συμπλέκονται, με το βάρος να πέφτει στα πρώτα. Από αυτή την άποψη, η συζήτηση περί του τρόπου λήψης αποφάσεων, κατανομής αρμοδιοτήτων, ελέγχου και διάκρισης εξουσιών δεν μπορεί παρά να είναι αναγκαία και ανοικτή.

Ποσοτική αποτίμηση του δείκτη

1	2	3	4
		X	

Δείκτης 4.1: Σχέσεις μεταξύ Εκπαιδευτικών Μαθητών, Μαθητών μεταξύ τους και Εκπαιδευτικών μεταξύ τους.

Το σχολείο βρίσκεται σε πολύ ικανοποιητικό επίπεδο σε ό,τι αφορά στις σχέσεις μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών και εκπαιδευτικών μεταξύ τους. Θα βελτιωθεί ακόμα περισσότερο η κατάσταση με την ενεργότερη τήρηση του πλαισίου των κανόνων ζωής από όλα τα μέρη της σχολικής κοινότητας (μαθητές εκπαιδευτικούς και διεύθυνση) και αν θεσπιστούν πιο ανοικτές διαδικασίες για την επικοινωνία και τη συνεννόηση. Προσπάθεια πρέπει συνεχώς να καταβάλλεται προκειμένου να ενισχυθεί η αλληλεγγύη μεταξύ των μαθητών, να ενεργοποιηθεί η μαθητική κοινότητα ώστε να αναπτυχθεί ο αυτοέλεγχος όλων των μαθητών του σχολείου.

Σημαντικό είναι να βελτιωθούν τόσο οι σχέσεις μεταξύ των εκπαιδευτικών όσο και μεταξύ των εκπαιδευτικών και της διεύθυνσης. Θα πρέπει να τεθεί στόχος να αποκεντρωθεί η λειτουργία του σχολείου, οι εκπαιδευτικοί να παίρνουν πρωτοβουλίες και να αναλαμβάνουν την ευθύνη υλοποίησης δράσεων και θέσπισης διαδικασιών χωρίς να υπόκεινται στον έλεγχο της διεύθυνσης. Μοιάζει ότι η συντριπτική πλειοψηφία συμφωνούμε σε κοινή agenda και ότι έχουμε κοινή οπτική για το σχολείο. Όμως φαίνεται ότι υπάρχουν και ισχυρές ατομικές στρατηγικές σε κάποιες (λίγες) περιπτώσεις οι οποίες λειτουργούν ως τροχοπέδη στην ανάπτυξη του σχολείου, θέτουν θέματα ανταγωνισμού και δυναμιτίζουν τη συνεργασία και τη συστράτευση σε κοινή προσπάθεια. Οι καταστάσεις αυτές πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια να ελαχιστοποιηθούν σε κλίμα συναδελφικότητας και συνεννόησης.

ΔΕΙΚΤΗΣ 4.2 Σχέσεις του σχολείου με γονείς και συνεργασίες με εκπαιδευτικούς - κοινωνικούς φορείς

Περιγραφική αποτίμηση του δείκτη

4.2.1 Σχέση Σχολείου Γονέων

Η ολόπλευρη ανάπτυξη του μαθητή αποτελεί το συνδεδεμένο κρίκο στη σχέση σχολείου – γονέων. Στη σχέση αυτή οι ρόλοι είναι συμπληρωματικοί και έχουν ποιοτικές διαφορές. Οι γονείς γνωρίζουν τις συναισθηματικές, κοινωνικές, πνευματικές δυνατότητες, τις προσδοκίες του από το σχολείο γενικά την προσωπικότητα του παιδιού τους και λειτουργούν περισσότερο με το συναίσθημα. Οι εκπαιδευτικοί από την άλλη, διαθέτουν την παιδαγωγική κατάρτιση, τη συνολική εικόνα για την εξελικτική πορεία των παιδιών, τους κανόνες της εκπαιδευτικής λειτουργίας και τις συνθήκες που επικρατούν στο σχολείο τους. Όταν όμως οι αξίες, οι στάσεις και οι προτεραιότητες που θέτουν οι δυο πλευρές, δεν συγκλίνουν, προκύπτει επιφυλακτικότητα και καχυποψία.

i. Τρόποι επικοινωνίας:

Θεσμοθετημένες συναντήσεις για την επίδοση βαθμών και καθορισμένες ώρες σε συγκεκριμένη ημέρα κάθε εβδομάδα την εβδομάδα. Ad hoc συναντήσεις με συγκεκριμένο θέμα, π.χ. ανάμεσα στον ατομικό σύμβουλο και ένα γονέα. Παράλληλα υπάρχει διαρκής επικοινωνία με mail για οποιαδήποτε ανακοίνωση του σχολείου καθώς και για την αποστολή των φύλλων περιγραφικής αξιολόγησης των μαθητών του σχολείου και καθημερινή τηλεφωνική επικοινωνία σε περίπτωση είτε πειθαρχικού παραπτώματος, είτε απουσίας ή ακόμα και καθυστερημένης προσέλευσης του μαθητή. Τέλος υπάρχουν συγκεντρώσεις των γονέων κατά τάξη προκειμένου να ενημερωθούν για κάποιο σημαντικό θέμα ή για να συμμετάσχουν σε εκδήλωση που εστιάζεται σε συγκεκριμένες ανάγκες των μαθητών του σχολείου

ii. Ποιότητα της επικοινωνίας:

Στις συνεντεύξεις οι γονείς δήλωσαν ικανοποιημένοι από την επικοινωνία με το σχολείο γεγονός που τεκμηριώθηκε από τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο: σε ποσοστό 92% (και σε κλίμακα από αρκετά μέχρι πάρα πολύ). Προέκυψε όμως και ένα ποσοστό, όχι αμελητέο (περίπου 8%) που θεωρεί ακατάλληλες τις συνθήκες για την αποτελεσματική επικοινωνία σχολείου, καθηγητών, γονέων.

Σε ζητήματα φοίτησης– επίδοσης - διαγωγής των μαθητών το σχολείο έχει αναπτύξει καλούς διαύλους επικοινωνίας με τους γονείς όπως αποτυπώνεται στις απαντήσεις τους αφού σε ποσοστό που υπερβαίνει το 80% τους θεωρούν καλούς και πολύ καλούς, ενώ μέτριους και κακούς 14% και 3% αντίστοιχα.

Πιο αναλυτικά αποτυπώνεται, σε άλλη ερώτηση, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των γονέων (92%) θεωρεί ότι το σχολείο βοήθησε στην πρόοδο του παιδιού τους, αντίστοιχα και στην κοινωνικοποίησή του, ενώ λίγο μειώνεται το ποσοστό όταν πρόκειται για τη συναισθηματική ωρίμανση (88%). Το ποσοστό αυτό μπορεί να συνδυαστεί με την άποψη που καταγράφεται για το θεσμό του ατομικού Συμβούλου, τον οποίο θεωρεί σημαντικό (86%) για την διαχείριση δυσκολιών στο σχολείο. Από τις συνεντεύξεις στους γονείς προέκυψε καθολική αποδοχή του ρόλου του Ατ. Σ., αλλά και το αίτημα για ενημέρωση σε ό,τι αφορά την κοινωνική και συναισθηματική συμπεριφορά του παιδιού τους.

Η διερεύνηση της σχέσης κηδεμόνων - σχολείου οδήγησε στη διαπίστωση ότι, σε γενικές γραμμές, οι δύο πλευρές επικοινωνούν και συγκλίνουν σε ικανοποιητικό βαθμό.

Σημείωση: Συμμετείχε στο ερωτηματολόγιο μικρός αριθμός γονέων (64)· προτείνεται να επαναληφθεί η έρευνα στην αρχή της επόμενης σχολικής χρονιάς για να εξασφαλιστεί καθολική συμμετοχή.

4.2.2. Σχέσεις συνεργασίας με άλλα σχολεία, εκπαιδευτικούς και κοινωνικούς φορείς.

Υπάρχει σταθερή συνεργασία της Διεύθυνσης του σχολείου με τις εκπαιδευτικές αρχές, τη σχολική επιτροπή και τη δημοτική αρχή. Στενές σχέσεις έχουν αναπτυχθεί μές από ποικίλε δράσεις με πολλούς κοινωνικούς φορείς. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε

- Την Ελληνική εταιρία περιβάλλοντος και πολιτισμού
- Την Αρχιεπισκοπή Αθηνών
- Την Γερμανική πρεσβεία η οποία ,μάλιστα έχει προχωρήσει και σε χορηγία προς το σχολείο
- Το επιμορφωτικό κέντρο Διάπολις
- Τη διεθνή Αμνηστία
- Την οργάνωση Γιατροί χωρίς Σύνορα
- Την Greenpeace
- Την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες
- Το θέατρο Νέου Κόσμου
- Την ΚΟΑ
- κλπ.

Στενή συνεργασία για θέματα δειγματικών διδασκαλιών και πρακτικής άσκησης φοιτητών υπάρχει με το τμήμα ΦΠΨ του ΕΚΠΑ, τον τομέα διδακτικής του Μαθηματικού τμήματος, το τμήμα Φυσικής, το Παιδαγωγικό τμήμα του ΕΚΠΑ, την σχολή Καλών τεχνών κλπ. Τέλος το σχολείο εμμένοντας με συνέπεια σε μία πολιτική εξωστρέφειας και ανάπτυξης συνεργασιών οργανώνει εκδηλώσεις και οικοδομεί με αυτόν το τρόπο σχέσεις με οργανισμούς και πολιτιστικούς φορείς όπως το Εβραϊκό Μουσείο, η Γεννάδειος Βιβλιοθήκη, το Αρχαιολογικό Μουσείο κλπ.

Ποσοτική αποτίμηση του δείκτη

1	2	3	4	Δείκτης 4.2: Σχέσεις του σχολείου με γονείς και συνεργασίες με εκπαιδευτικούς - κοινωνικούς φορείς
			X	
<p>Η επικοινωνία των γονέων με το σχολείο είναι διασφαλισμένη και μάλιστα πραγματοποιείται με πολλούς τρόπους έτσι ώστε να υπάρχει άμεση και ουσιαστική ενημέρωση για κάθε θέμα που αφορά τους μαθητές του σχολείου. Αποτελεσματική είναι και η επικοινωνία για υπηρεσιακά θέματα όπως είναι η επίδοση ελέγχων, η δικαιολόγηση απουσιών, η ενημέρωση για την περιγραφική αξιολόγηση κλπ, η οποία πλέον γίνεται και ηλεκτρονικά μειώνοντας τη ταλαιπωρία των γονέων και τον συνωστισμό ανθρώπων στο σχολείο.</p> <p>Το σχολείο εμφανίζει πολύ έντονη εξωστρεφή δραστηριότητα αναπτύσσοντας δεσμούς με πολλούς φορείς και οργανισμούς συνδεδεμένους με το κοινωνικό έργο, τον πολιτισμό , την εκπαίδευση αλλά και την επιχειρηματικότητα.</p>				

